

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.235/2010/10.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év november hó 24. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év június hó 4. napján kelt 23.B.737/2009/38. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottakkal szemben **megváltoztatja**.

I. r. vádlott 2 rb. vesztegetés vétségeként értékelt cselekményét 1 rb. vesztegetés vétségének minősíti.

II. r. vádlott bűnösségének megállapítását 1 rb. vesztegetés büntetében mellőzi.

I. r. vádlott főbüntetését 8 (nyolc) hónapi börtönbüntetésre enyhíti, a pénzmellékbüntetés kiszabását mellőzi.

II. r. vádlott büntetését 400 (négy száz) napi tétel 150 (százötven) forint napi összegű, összesen 60.000 (hatvanezer) forint összegű pénzbüntetésre **enyhíti**. A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 150 (százötven) forintonként kell egy napi fogházbüntetésre átváltani.

A másodfokú eljárásban I. r. vádlott tekintetében felmerült 13.600 (tizenháromezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2010. év június hó 4. napján kelt 23.B.737/2009/38. számú ítéletével I. r. vádlottat 2 rb. vesztegetés vétsége (Btk. 254. § (1) bekezdés), 1 rb. felbujtóként elkövetett lopás vétsége (Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés I. fordulat és 1 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt (Btk. 274. § (1) bekezdés a./ pont) halmazati büntetésül 1 év 8 hónapi börtönbüntetésre és 50.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

A pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 5.000 forintonként 1-1 napi szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

II. r. vádlottat 1 rb. vesztegetés büntette (Btk. 251. § (1), (2) bekezdés I. fordulata) és 1 rb. társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk. 316. § (1), (2) I. fordulat), miatt halmazati büntetésül 1 év 2 hónapi börtönbüntetésre és 50.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 5.000 forintonként 1-1 napi szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I. r. és II. r. vádlottak és védőik a vesztegetés vétsége miatt emelt vád alóli felmentésért, másodsorban a büntetés enyhítéséért fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2010. év július hó 12. napján kelt BF.790/2009/3. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a fellebbezések alapján a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, az ügyet kellően felderítette, a bizonyítékokat a lehetséges körben összegyűjtötte és lényegében megalapozott tényállást állapított meg.

Az I. r. vádlott védelmében a védő hivatkozott arra, hogy a lopás vétségében és a közokirat-hamisítás büntetében az I. r. vádlott elismerte a bűnösségét, a bíróság által megállapított tényállás e körben nem is vitatható. A vesztegetés büntetének törvényi tényállás elemei azonban nem valósultak meg. Az I. r. és a II. r. vádlottak a cselekmény elkövetésekor élettársi kapcsolatban voltak, a közös gyermeküket is együtt nevelték, és közöttük semmiféle olyan megállapodás nem volt, hogy a II. r. vádlott az I. r. vádlottat kötelességének megszegésére hívta volna fel. A beszélgetés közöttük kizárólag a vagyon elleni lopás bűncselekményére irányult.

I. r. vádlott szintén arra hivatkozott, hogy a vesztegetés bűncselekményét nem követte el, senkit nem kért meg arra, hogy az általa felajánlott jogtalan előnyért a kötelességét megszegje. Amit elkövetett azért „elviszi a balhét”. A hamis erkölcsi bizonyítványát a piacon vásárolta, mert e nélkül nem tudott volna elhelyezkedni.

Mindezek alapján a vesztegetés bűncselekmény miatt emelt vád alóli felmentését, a büntetésének enyhítését és előzetes mentesítésben való részesítését kérte.

A II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadta, hogy a II. r. vádlott bűnösségének megállapítása lényegében az áruházban történt meghallgatási jegyzőkönyveken alapul. Az a tény, hogy az I. r. és a II. r. vádlottak a cselekmény elkövetése körüli időben élettársak voltak kizárja a vesztegetés törvényi tényállásának megállapíthatóságát, a többi vádlottnak is csak segítséget nyújtott, a II. r. vádlott amikor a kódokat nem húzta le, hogy e nélkül kerüljenek ki az árucikkek, de ezzel

nem társtettese, csupán bűnsegédje volt a lopási cselekménynek. A büntetés enyhítését és a pénzmellékbüntetés mellőzését kérte, mert jelenleg munkanélküli, egy kiskorú gyermekét tartja el. A II. r. vádlott esetében is kérte, hogy a bíróság előzetes mentesítésben részesítse, mert erkölcsi bizonyítványra van szükség, hogy munkát találjon.

II. r. vádlott csatlakozott a védőjéhez, előadását kiegészítette azzal, hogy őt az I. r. vádlott arra nem hívta fel, hogy a kötelességét megszegje, ezért csupán a lopás vétségében ismerte el a bűnösségét.

A fellebbezéseket a másodfokú bíróság részben alaposnak, és a II. r. vádlottal kapcsolatos vesztegetési cselekmény tekintetében a tényállást a Be. 351. § (2) bekezdés d./ pontja alapján megalapozatlannak találta, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

A tényállást ezért a másodfokú bíróság az 1. pontban írtak tekintetében a Be. 352. § (1) bekezdésének b./ pontja, az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint helyesbíti.

- A vádlottak másodfokú előadása alapján az elsőfokú ítélet személyi részét azzal egészíti ki, hogy az I. r. vádlott betegsége jelenleg is fennáll, műtetre vár, jelenleg munkaviszonyban áll, gondnok egy óvodában, továbbtanul, szakácstanfolyamra jár.
- A vádlottak jelenleg is élettársi kapcsolatban élnek és közös gyermeküket együtt nevelik.
- I. r. vádlott 2007. szeptemberétől az Áruházban dolgozott operátorként. Ugyanitt dolgozott pénztáros munkakörben az élettársa II. r. vádlott is. A vádlottak 2007. novemberében megállapodtak abban, hogy közös munkahelyükről a munkakörük adta lehetőségeiket felhasználva úgy fognak árukat eltulajdonítani, ahogy azt a továbbiakban az elsőfokú ítélet tényállása helyesen tartalmazza. Az áruk értékének harmadrésze az előbbi két vádlott közös részesedése volt.

- 1 db Remel 300 Sieris	12.990 forint
2 db Fischer Presse	8.980 forint
1 db Fwiugs	1.199 forint
1 db Fwiugs	625 forint
1 db Szatmári szilva	4.999 forint
1 db Philadelphia sajt	239 forint
1 db Milka 100 gr.	199 forint
6 db mangó	1.194 forint
1 d b Müller joghurt	75 forint
1 db TS Duo Mix	115 forint
1 db majoranna	85 forint

2 db Milka 300 gr.	1.140 forint
6 db Happy Day	1.974 forint
1 db Lego	17.990 forint
1 db Fischer Presse	vár <u>9.990 forint</u>
összesen	61.794 forint

3 db gyerek polo	1.900 forint
3 db kombi dressz	2.200 forint
1 db Baby kapucnis	1.900 forint
1 db Sága karaj	1.687 forint
1 db B.karaj	3.414 forint
1 db palacsintasütő	1.999 forint
1 db serpenyő	4.990 forint
2 db Axe tusfürdő	998 forint
2 db adidas	998 forint
1 db Carte Door	899 forint
4 db Rama kocka	636 forint
8 db vaníliás cukor	192 forint
3 db sütőpor	72 forint
1 db baba	2.590 forint
1 db olló	399 forint
1 db túrórudi	109 forint
1 db Wallex sajt	469 forint
1 db zokni	800 forint
2 db Finest tarja	538 forint
1 db Jägermeister	2.490 forint
2 db Sága kijeve	798 forint
mandarin	184 forint
1 db Lego	17.990 forint
1 db állatos kézikönyv	999 forint
1 db TS trappista sajt	2.483 forint
10 db TS finomliszt	1.190 forint
6 db TS narancsital	774 forint
1 db Sága pulykapárna	1.199 forint
1 db Pampers pocsitörlő	1.999 forint
1 db csirkemell	1.511 forint
1 db csirkemell	1.568 forint
1 db csirkemell	<u>1.775 forint</u>

összesen 61.750 forint

Ezzel a tényállás teljes egészében megalapozottá és felülbírálatra alkalmassá vált.

A másodfokú bíróság ugyanis a téves ténybeli következtetést az alábbiakban látta. Az I. r. és a II. r. vádlottak cselekményének jogi megítélése szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy a vádlottak a cselekmények elkövetése idején élettársi

viszonyban éltek-e vagy sem. Az I. r. vádlott ugyanis kizárólag arra hívta fel a II. r. vádlottat, hogy lopjon az áruházból és a megszerzett árucikken majd a vevőkkel osztolni fognak. Ez a tényállás lényege, amiből egyértelműen következik, hogy mind a kötelességszegésre való felhívás, mind az előny ígérete hiányzik. I.r. és II.r. vádlottakat, akik mindketten munkakörükből is adódóan az áruház értékeinek megvédésére, megőrzésére voltak kötelesek, nem külső személyek vették rá a tényállás szerint arra, hogy árukat vegyenek el fizetés nélkül, hanem abban közösen megegyeztek. Tehát a Btk. 251. § (1) és (2) bekezdésének I. fordulata, valamint a Btk. 254. § (1) bekezdésében írt törvényi tényállási elem a vesztegetés bűncselekményének megállapításához mind I. r., mind II. r. vádlott tekintetében hiányzik.

A tényállás 3. és 4. pontjában írtak szerint az operátor esetében azonban ez már nem állt fenn.

Az operátort ugyanis I. r. vádlott kifejezetten arra hívta fel, hogy a munkaszerződésében írt kötelességét szegje meg, nem a lopásban kell részt vennie hanem a feladata az lesz, hogy az általa megjelölt pénztárat ne figyelje. Egy általa kiválasztott árucikk lett volna az övé. E személlyel a vádlott semmilyen rokoni kapcsolatban nem állt.

Ezzel a magatartásával I. r. vádlott az operátorral kapcsolatban megvalósította a Btk. 254. § (1) bekezdésébe ütköző vesztegetés vétségét, mert gazdálkodó szervezet dolgozójának ígért jogtalan előnyt, hogy a kötelességét megszegje.

II. r. vádlott esetében azonban a vesztegetés törvényi tényállása a Btk. 251. § (1) és (2) bekezdés I. fordulata nem valósult meg, csupán a Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés I. fordulata szerinti lopás vétsége, melyet a II. r. vádlott, a III. r. és a IV. r., valamint az V. r. vádlottakkal közösen társtettesként [elkövetés idején hatályos Btk. 20. § (2) bekezdés] valósított meg.

Tekintettel arra, hogy a lopási cselekmény és a vád szerinti vesztegetés bűncselekménye között tettazonosság állapítható meg, így felmentő rendelkezés meghozatalára nem kerülhetett sor az ügyész a vádlottak cselekményeit csupán tévesen minősítette.

A cselekmények jogi minősítése körében az elsőfokú bíróság I. r. vádlott esetében helyesen minősítette az operátorral összefüggő cselekményt a Btk. 254. § (1) bekezdése szerinti vesztegetés vétségének, II. r. vádlott tekintetében a Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés I. fordulata szerinti a Btk. 21. §-a alapján felbujtóként elkövetett lopás vétségének és a hamisított erkölcsi bizonyítvánnyal összefüggő cselekményt a Btk. 274. § (1) bekezdésének a./ pontja alapján felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének.

II. r. vádlott cselekményének jogi minősítése is helytálló, a Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés I. fordulata szerinti társtettesként elkövetett lopás vétsége tekintetében.

A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság mindennek előtt abból indult ki, hogy mind az I. r., mind a II. r. vádlottak bűnösségének köre szűkült, ezért az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések enyhítése indokolttá vált.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a vádlottakkal szemben indokolt a főbüntetést enyhítése, és II. r. vádlott esetében a pénzmellékbüntetés csökkentése, így azt a jelenlegi jövedelmi viszonyaihoz igazította. Nem látott alapot azonban a másodfokú bíróság arra, hogy a vádlottakat a Btk. 104. § (1) bekezdése alapján előzetes mentesítésben részesítse. A törvény rendelkezése szerint ugyanis erre csak abban az esetben kerülhet sor, ha az elítélt erre érdemes.

Az I. r. és a II. r. vádlottak mindketten már többször is összeütközésbe kerültek a törvénnyel, ami önmagában kizárja a törvényben írt követelményt, az érdemesség megállapíthatóságát. A Fővárosi Ítéltábla ezért nem részesítette az előzetes mentesítés kedvezményében egyik vádlottat sem, még a munkavállalási lehetőségük megkönnyítése érdekében sem.

A másodfokú bíróság a Fővárosi Bíróság 23.B.737/2009/38. számú ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján változtatta meg, és az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyta helyben.

A vádlottak enyhítésre irányuló fellebbezése eredményre vezetett, ezért a másodfokú bíróság úgy döntött, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

A jogorvoslati jogosultság kizárása a Be. 386. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2011. év november hó 24. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 23.B.737/2009/38. számú ítélete I. r. és II. r. vádlottak tekintetében a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.235/2010/10. számú ítélete alapján a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2011. év november hó 24. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző